

851.

1407 d. 29 Juni.

Nydala.

Jöns Törnsson, borgare i Jönköping, skänker till Nydala kloster jord i Hunshult (Honsjohult) i Rogberga socken såsom själagift för sig, sin son herr Ingeld och sin hustru Katarina m. fl.

Orig. på perg. i Upsala Univ:s Bibl.

Alla the män thetta breff høra ella see helsar jak Jønīs Thørnisson, byman i Jønakøpunge æwerdhelika meth Gudhi. Kennis jak meth thesso mino nærwarande vpno breue thet jak hawer meth allom kerlek vnt ok giwit, til Guz hedhir, war frw clostre i Nydal halfwan annan attung jordh innan Honsjohulte i Roghbergha sokn liggjande, meth allo thy ther tilligger ok tillighat hawer aff aldir, i wato ok thorro, nær ok fierran, engo vndan takno, for mina siæl ok mins kæra sons herra Ingeldi, ok Katerine minna hustrv ok for alla minna forældra ok syzskinna ok barna æwerdhelika siæla røkt; ok for then skuld affhendir jak mik ok minom arffwom the fornempda jordh i Honsjohulte ok skøte jak hona meth allom tillaghum vndir thet fornempda closter i Nydal til æwerdhelika ægho. In cuius rei testimonium et robur firmitus sigilla discretorum virorum videlicet domini Ingeldi, dilecti filii mei, et Karoli Langa, prolocutoris in Thweta hæredh, vna cum meo proprio presentibus sunt appensa. Scriptum Nydal, anno Domini m^ocd^ovij^o, in die beatorum apostolorum Petri et Pauli.

Sigillen: N. 1 saknas; N. 2. En kalk med oläslig omskrift; N. 3. En femsidig stjerna med oläslig omskrift.

852, a.

1407 d. 30 Juni.

Linköping.

Biskop Knut i Linköping uppmanar innevånarne i stiftet, i anledning af presterskapets klagomål, att icke visa sig försumliga i erläggandet af tionde för nyodlingar.

Afskr. på perg. i Sv. Riksark.

Kanutus, Dei gracia episcopus Lincopensis, dilectis in Christo filiis omnibus et singulis dyocesim nostram Lincopensem inhabitantibus salutem in Domino, et pro acquirenda vita perpetua ipsius Dei et Domini mandatis affectu et effectu firmiter obedire. Querimoniis clericorum, in nostra dyocesi curam animarum habentium, auribus nostris fuerat pluries intimatum, quod nonnulli layci in aliquibus parrochiis dyocesis nostre abnuunt et difficiles se reddunt ad soluendum decimas de noualibus suis, id est de terra in agros nouiter conuersa seu siluarum combustionibus dictis swidhia tritico, siligine et auena, alii de particularibus seminibus, dictis lutasædh, alii de canapo et lino, alii de equiciis, piscacionibus et venacionibus suis, tamquam hec a seipsis haberent, non a Deo singula, nullis precedentibus hominum meritis, ex sui sanctissima gracia omnibus gratis dante, dicentes se non esse consuetos de huiusmodi decimare; Verum quia Dominus, in signum vniuersalis dominii, de quantumcumque magnis et paruis tam hiis, que terre seminibus mandantur et fetibus animalium proueniunt, quam hiis que hominum industria quomodolibet acquiruntur, quinymmo eciam de ipsius hominis corpore